

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
КАРПАТСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПІДПРИЄМНИЦТВА
ВНЗ ВМУРОЛ «УКРАЇНА»

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ КОМПЛЕКС

З КУРСУ

“ВСТУП ДО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА”

ХУСТ – 2005

Обговорено і схвалено

кафедрою перекладу Хустської філії ВНЗ

“Відкритий міжнародний університет

розвитку людини “Україна”

Протокол №1 від 8 вересня 2005 р.

УКЛАЛА: к. ф. н. Добровольська Оксана Ярославівна

Затверджено

Методичною Радою

Хустської філії ВНЗ “Відкритий
міжнародний університет розвитку

людини “Україна”

Протокол №1 від 15 вересня 2005 р.

I. МІСЦЕ КУРСУ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ, ЙОГО МЕТА І ЗАВДАННЯ

Курс “Вступу до перекладознавства” є частиною навчально-методичного комплексу з теорії і практики перекладу, розробленого для студентів спеціальності “Переклад” з урахуванням специфіки та сучасних вимог викладання іноземних мов та перекладу.

Курс читається на першому курсі (1, 2 семестри) студентам денного та заочного відділень в обсязі 70 годин, з яких 36 годин – лекції, 34 – практичні (на заочному 16 годин: 8 – лекційних, 8 – практичних). Протягом двох семестрів передбачається написання курсової роботи. Форма підсумкового контролю знань студентів: у першому семестрі – залік, у другому – іспит.

Мета курсу – у світлі сучасних наукових парадигм ознайомити студентів із найважливішими загальнотеоретичними, лінгвістичними та методичними аспектами перекладу, з особливостями перекладацької діяльності, принципами та різновидами перекладу; розглянути соціально-політичне значення перекладацької діяльності та сфери її застосування.

Курс “Вступу до перекладознавства” передбачає висвітлення питань ролі і місця перекладу в епоху сьогодення, зокрема ролі перекладу у взаємозбагаченні сучасних національних культур, в обміні науково-технічними досягненнями в міжнародному масштабі; визначаються і оцінюються місце і роль різновидів перекладу, мета і сфери їх застосування. Належна увага приділяється визначенню лінгвістичної природи деяких типів мовних одиниць та визначенню способів їх адекватного перекладу на рівні слова, словосполучення, речення чи тексту. У курсі “Вступу до перекладознавства” також передбачається вивчення історії та динаміки розвитку перекладу.

Завданням курсу є навчити студентів:

1) визначати особливості фахової діяльності перекладача під час перекладацької діяльності;

- 2) застосовувати основні поняття теорії та практики перекладу під час перекладацької діяльності;
- 3) визначати фактори, що впливають на перекладацьку діяльність і на переклад;
- 4) визначати риси, що становлять індивідуальність автора та перекладача.
- 5) У результаті вивчення дисципліни студенти повинні **вміти**:
- 6) знаходити адекватні способи передачі мовних значень, зокрема референційних значень (у випадках повної відповідності, часткової відповідності та відсутності відповідності), а також способи передачі безеквівалентної лексики;
- 7) визначати розбіжності та збіг при передачі референційних та прагматичних значень;
- 8) застосовувати при перекладі можливі способи передачі граматичних та внутрілінгвістичних значень;
- 9) оволодіти необхідними для перекладача основними навичками користування різними типами лексикографічних джерел.
- 10) Таким чином, курс “Вступу до перекладознавства” покликаний закласти теоретичну та практичну базу для всебічної та ґрунтовної підготовки майбутнього фахівця з перекладу.

II. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН КУРСУ

		Форма навчання					
		Денна				Заочна	
№	Теми занять	Лекц.	Пр.	СРС	Усього годин	Лекц.	Пр.
1.	Зміст поняття “переклад”. Основні завдання теорії перекладу	6	—	6	12	1	—
2.	Мовне значення та переклад	8	—	6	12	1	—
3.	Прагматика перекладу. Способи передачі прагматичних значень	8	14	6	28	2	4
4.	Еквівалентність перекладу	6	14	6	26	1	3
5.	Лексикографічні проблеми перекладу	2	6	6	14	1	1
6.	Становлення перекладацької науки	6		8	14	2	—
	Усього	36	34	38	108	8	8

III. ЗМІСТ ТЕМ ДИСЦИПЛІНИ

III.1. Теми та перелік питань лекцій

Тема I. Зміст поняття “переклад”. Основні завдання теорії перекладу.

Лекція №1. Зміст поняття “переклад”. Основні завдання теорії перекладу.

1. Перекладацька діяльність як професійна сфера.
2. Визначення поняття “переклад”.
3. Сутність перекладу. Переклад як результат та процес.
4. Предмет теорії перекладу.
5. Основні завдання теорії перекладу.
6. Галузі перекладознавства.
7. Основні розділи теорії перекладу і її місце серед інших дисциплін.

Лекція №2. Типологізація перекладів

1. Переклади, що здійснюються за співвіднесенням типів мови перекладу і мови оригіналу.
2. Переклади, що здійснюються за загальною характеристикою суб'єкта перекладацької діяльності і за його відношенням до автора тексту, що перекладається.
3. Переклади, що здійснюються за типом перекладацької сегментації тексту і за використанням одиниць перекладу.
4. Переклади, що виконуються за ознакою форми презентації тексту перекладу і тексту оригіналу.
5. Переклади, що виконуються за ознакою характеру і якості відповідності тексту перекладу текстові оригіналу.
6. Переклади, що виконуються за ознакою жанрово-стилістичної характеристики матеріалу, що перекладається, та жанрової приналежності.
7. Переклади, що виконуються за ознаками повноти і способу передачі смислового змісту оригіналу.
8. Переклади, що виконуються за ознакою основної прагматичної функції.

9. Переклади, що виконуються за ознакою первинності/непервинності тексту оригіналу.
10. Переклади, що виконуються за типом адекватності.

Лекція №3. Види перекладу

1. Види перекладу за ознакою механізмів перекладу.
2. Види перекладу за ознакою умови роботи перекладача.
3. Види перекладу за ознакою жанрового характеру тексту, що перекладається.

Тема II. Мовне значення та переклад

Лекція №1. Основи теорії мовних значень. Семантика в мові і мовленні.

1. Основи теорії мовних значень.
2. Семантика в мові і мовленні:
 - a) типи слів,
 - b) межі слова;
 - c) варіанти слова;
 - d) значення слова;
 - e) слово і поняття;
 - f) семантика і референція.
3. Семантичне узгодження як закон сполучуваності слів у мові.

Лекція №2. Мовні значення і переклад.

1. Типи мовних значень.
2. Референційні значення. Типи семантичних відповідностей між лексичними одиницями двох мов:
 - a) випадки повної відповідності;
 - b) випадки часткової відповідності;
 - c) випадки відсутності відповідності.

Лекція №3. Способи передачі референційних значень

1. Способи передачі референційних значень у випадку повної відповідності лексичних одиниць різних мов у всьому об'ємі їх референційних значень.
2. Способи передачі референційних значень у випадку часткової відповідності лексичних одиниць.

Лекція №4. Способи передачі безеквівалентної лексики

1. Передача референційних значень у випадку повної відсутності відповідності лексичній одиниці однієї мови у словниковому складі іншої мови :
 - а) власні назви;
 - б) реалії;
 - в) випадкові лакуни
2. Способи перекладу безеквівалентної лексики:
 - а) перекладацька транслітерація і транскрипція;
 - б) калькування;
 - в) описовий (“пояснювальний”) переклад;
 - г) наближений переклад (за допомогою “аналога”);
 - д) трансформаційний переклад.

Тема III. Прагматика перекладу. Способи передачі мовних значень

Лекція №1. Лінгвістична теорія прагматичних значень

1. Сутність прагматичного значення
2. Класифікація типів прагматичних значень:
 - а) стилістична характеристика слова;
 - б) реєстр слова;
 - в) емоційне забарвлення слова.
3. Роль прагматичних значень у процесі перекладу.

Лекція №2. Передача прагматичних значень у процесі перекладу

1. Розбіжності та збіг при передачі референційних та прагматичних значень.
2. Передача метафоричних значень.
3. Конотація. Референційні значення та конотація.

Лекція №3. Передача внутрілінгвістичних значень.

1. Сутність внутрілінгвістичного значення.
2. Випадки необхідності передачі внутрілінгвістичних значень.
3. Способи передачі внутрілінгвістичних значень

Лекція №4. Граматичне значення в перекладі

1. Сутність граматичного значення (граматична категорія, граматична форма).
2. Випадки необхідності передачі граматичного значення при перекладі.
3. Труднощі передачі граматичного значення при перекладі.
4. Контекст і ситуація при перекладі

Тема IV. Еквівалентність перекладу

Лекція №1. Одиниці перекладацької еквівалентності. Рівні та види еквівалентності.

1. Одиниці перекладу (перекладацької еквівалентності). Способи виділення одиниць перекладу:
 - a) переклад на рівні фонем і графем;
 - b) переклад на рівні морфемж
 - c) переклад на рівні слів;
 - d) переклад на рівні словосполучень;
 - e) переклад на рівні речень;
 - f) переклад на рівні тексту.
2. Поняття перекладацької еквівалентності.

Лекція №2. Рівні та види еквівалентностію. Огляд концепцій провідних перекладознавців.

1. Сутність текстової еквівалентності перекладу у визначенні Дж.К.Кетфорда.
2. Сутність “динамічної еквівалентності” Ю.Найди.
3. Поняття еквівалентності в теорії закономірних відповідностей Я.І.Рецкера.
4. Рівні перекладацької еквівалентності у визначенні Л.С.Бархударова:
рівень фонем/графем; рівень морфем; рівень слів; рівень словосполучень;
рівень речень; рівень тексту.
5. Функціонально-стилістичний еквівалент у визначенні А.Поповича.
6. Комунікативна еквівалентність у визначенні Г.Йегера.
7. Види еквівалентності та сутність комунікативно-прагматичної еквівалентності у визначенні В.Коллера.
8. Теорія рівнів еквівалентності В.Н.Комісарова.
 - a) рівень мети комунікації;
 - b) рівень ідентифікації ситуації (опису ситуації);
 - c) рівень способу опису ситуації (структури повідомлення);
 - d) рівень значення синтаксичних структур (рівень висловлювання);
 - e) рівень словесних знаків.
9. Умови еквівалентності текстів у визначенні Л.К.Латишева.
10. Формальна, смислова та ситуаційна еквівалентність у визначенні В.Г. Гак та Ю.І.Львін.
11. Ієрархія рівнів еквівалентності у моделі О.Д. Швейцера.
 - a) еквівалентність на синтаксичному рівні;
 - б) еквівалентність на семантичному рівні.
 - в) еквівалентність на семантичному рівні (компонентна, референціальна та прагматична еквівалентність).

Лекція №3. Адекватність та еквівалентність. Проблема принципової можливості перекладу (перекладність).

1. Зміст термінів “адекватність” та “еквівалентність”.
2. Співвідношення між поняттями адекватності та еквівалентності перекладів у трактуваннях провідних перекладознавців (Л.С. Бархударов, В.Н. Комісаров, К. Райс і Г. Ваймеєр, Р. Левицький, О.Д.Швейцер та ін.).
3. Критерії адекватності та еквівалентності.
4. Характеристика категорій “адекватність” та “еквівалентність”.
5. Погляди Вільгельма фон Гумбольдта та неогумбольдтіанців на перекладність текстів.
6. Погляди сучасних перекладознавців на перекладність текстів (В. Коллер, Л.С. Бархударов, О.Д. Швейцер та ін.).
7. Критика вульгарносоціологічної теорії мови акад. М.Я. Марра.

Тема V. Лекція №1. Лексикографічні проблеми перекладу

1. Лексикографія як перекладацька наука.
2. Основні типи словників.
3. Енциклопедичні та лінгвістичні словники.
4. Класифікація лінгвістичних словників.
5. Класифікація тлумачних словників.
6. Перекладні словники.
7. Спеціалізовані словники.
8. Посібники, необхідні перекладачеві у процесі перекладу.

Тема VI. Лекція №1. Становлення перекладацької науки

1. Історія перекладу як галузь перекладознавства та об'єкт її вивчення.
2. Основні риси перекладу в епоху античності.
3. Основні риси перекладу в епоху середньовіччя.
4. Розвиток перекладу в епоху Відродження.
5. Розвиток перекладацької науки в період XVIII — поч. XIX століття.

6. Характерні риси перекладацької думки в Росії.
7. Розвиток перекладознавства в Україні.
8. Переклад у Великобританії, США та Німеччині.
9. Основні риси перекладацької думки ХХ століття та проблеми сучасного перекладу.

III.2. Теми і перелік питань практичних занять

Тема 1. Мовне значення і переклад. Способи передачі мовних значень.

1. Способи передачі референційних значень:
 - c) випадки повної відповідності;
 - d) випадки часткової відповідності;
 - e) випадки відсутності відповідності.
2. Способи передачі безеквівалентної лексики.
3. Сутність прагматичного значення.
4. Класифікація типів прагматичних значень:
 - a) стилістична характеристика слова;
 - b) реєстр слова;
 - c) емоційне забарвлення слова.
5. Передача внутрілінгвістичних значень.
6. Передача граматичних значень.
7. Контекст і ситуація при перекладі.

Тема 2. Еквівалентність перекладу семантиці мовних одиниць

1. Одиниці перекладу (перекладацької еквівалентності). Способи виділення одиниць перекладу:
 - g) переклад на рівні фонем і графем;
 - h) переклад на рівні морфемж
 - i) переклад на рівні слів;
 - j) переклад на рівні словосполучень;
 - k) переклад на рівні речень;

- 1) переклад на рівні тексту.
2. Еквівалентність оригіналу і перекладу на різних рівнях змісту:
 - a) на рівні мовних знаків;
 - b) на рівні висловлювання;
 - c) на рівні повідомлення;
 - d) еквівалентність мети комунікації.

Тема 3. Лексикографічні проблеми перекладу.

1. Основні типи словників.
2. Енциклопедичні та лінгвістичні словники.
3. Класифікація лінгвістичних словників.
4. Класифікація тлумачних словників.
5. Перекладні словники.
6. Спеціалізовані словники.
7. Посібники, необхідні перекладачеві у процесі перекладу.

III.3. Перелік питань для самостійної роботи студентів

№	Назва теми	Години
1.	Зміст поняття “переклад”. Основні завдання теорії перекладу	6
2.	Мовне значення та переклад	6
3.	Прагматика перекладу. Способи передачі прагматичних значень	6
4.	Еквівалентність перекладу	6
5.	Лексикографічні проблеми перекладу	6
6.	Становлення перекладацької науки	8
	Усього	38

IV. КОНТРОЛЬ ТА САМОКОНТРОЛЬ

IV.1. Питання для поточного та підсумкового контролю

1. Перекладацька діяльність як професійна сфера.
2. Визначення поняття “переклад”.
3. Сутність перекладу. Переклад як результат та процес.
4. Галузі перекладознавства.
5. Основні розділи теорії перекладу і її місце серед інших дисциплін.
6. Основи теорії мовних значень.
7. Семантика в мові і мовленні. Типи слів.
8. Межі слова.
9. Варіанти слова.
10. Значення слова.
11. Слово і поняття.
12. Семантика і референція.
13. Семантичне узгодження як закон сполучуваності слів у мові.
14. Способи передачі мовних значень. Референційні значення:
 - випадки повної відповідності;
 - випадки часткової відповідності;
 - випадки відсутності відповідності.
15. Способи передачі безеквівалентної лексики.
16. Сутність прагматичного значення.
17. Класифікація типів прагматичних значень:
 - стилістична характеристика слова;
 - реєстр слова;
 - емоційне забарвлення слова.
18. Передача внутрілінгвістичних значень.
19. Передача граматичних значень.
20. Контекст і ситуація при перекладі.
21. Сутність текстової еквівалентності перекладу у визначенні Дж.К.Кетфорда

22. Сутність “динамічної еквівалентності” Ю.Найди.
23. Поняття еквівалентності в теорії закономірних відповідностей Я.І.Рецкера.
24. Рівні перекладацької еквівалентності (за визначенням Л.С.Бархударова) (рівень фонем/графем; рівень морфем; рівень слів; рівень словосполучень; рівень речень; рівень тексту).
25. Функціонально-стилістичний еквівалент (за визначенням А.Поповича)
26. Комунікативна еквівалентність (за визначенням Г.Йегера).
27. Види еквівалентності та сутність комунікативно-прагматичної еквівалентності (за визначенням В.Коллера).
28. Смілова структура мовленнєвого твору у трактуванні В.Н.Комісарова.
29. Теорія рівнів еквівалентності В.Н.Комісарова.
30. Рівні еквівалентності:
 - мети комунікації;
 - ідентифікації ситуації (опису ситуації);
 - способу опису ситуації (структури повідомлення);
 - значення синтаксичних структур (рівень висловлювання);
 - словесних знаків.
31. Умови еквівалентності текстів (за визначенням Л.К.Латишева).
32. Формальна, смілова та ситуаційна еквівалентність у визначенні В.Г.Гак та Ю.І.Львін.
33. Принципи побудови моделі рівнів еквівалентності О.Д.Швейцера.
34. Ієрархія рівнів еквівалентності у моделі О.Д. Швейцера.
35. Еквівалентність на синтаксичному рівні.
36. Еквівалентність на семантичному рівні.
37. Еквівалентність на семантичному рівні (компонентна, референці-альна та прагматична еквівалентність).
38. Наслідки відступу від ієрархії рівнів еквівалентності: буквальний та вільний переклади.
39. Зміст термінів “адекватність” та “еквівалентність”.

40. Співвідношення між поняттями адекватності та еквівалентності перекладів у трактуваннях провідних перекладознавців (Л.С. Бархударов., В.Н. Комісаров, К. Райс і Г. Ваймеєр, О.Д. Швейцер та ін.).
41. Критерії адекватності та еквівалентності.
42. Характеристика категорій “адекватність” та “еквівалентність”.
43. Погляди Вільгельма фон Гумбольдта та неогумбольдтіанців на перекладність текстів.
44. Погляди сучасних перекладознавців на перекладність текстів (В. Коллер, Л.С. Бархударов, О.Д. Швейцер та ін.).
45. Критика вульгарно-соціологічної теорії мови акад. М.Я. Марра.
46. Лексикографія як перекладацька наука.
47. Основні типи словників.
48. Енциклопедичні та лінгвістичні словники.
49. Класифікація лінгвістичних словників.
50. Класифікація тлумачних словників.
51. Перекладні словники.
52. Спеціалізовані словники.
53. Посібники, необхідні перекладачеві у процесі перекладу.
54. Історія перекладу та об’єкт її вивчення. основні риси перекладу в епоху античності та середньовіччя.
55. Розвиток перекладу в епоху Відродження.
56. Розвиток перекладацької науки в період XVIII — поч. XIX століття.
57. Характерні риси перекладацької думки в Росії.
58. Розвиток перекладознавства в Україні.
59. Переклад у Великобританії, США та Німеччині.
60. Основні риси перекладацької думки XX століття.
61. Проблеми сучасного перекладу.

IV.2. Тематика курсових робіт

1. Сутність та види перекладу.
2. Місце теорії перекладу серед інших дисциплін.
3. Переклад як особливий вид комунікації.
4. Загальна теорія перекладу.
5. Семантична теорія перекладу.
6. Перекладацька теорія рівнів еквівалентності.
7. Переклад як результат і процес.
8. Фактори, що впливають на процес перекладу.
9. Проблема одиниці перекладу.
10. Проблема оцінки перекладу.
11. Перекладознавче зіставлення мов.
12. Мовне значення і переклад.
13. Семантичні відповідності при перекладі.
14. Передача прагматичних значень при перекладі.
15. Прагматичний аспект перекладу.
16. Передача внутрілінгвістичних значень при перекладі.
17. Способи передачі безеквівалентної лексики.
18. Передача граматичного значення при перекладі.
19. Перекладацькі трансформації (заміна форми слова; заміна частин мови; заміна членів речення; синтаксичні заміни в складному реченні; лексичні заміни; антонімічний переклад; компенсація).
20. Перекладацькі трансформації (додавання слова; вилучення слова; перестановка слова).
21. Перекладацькі лексичні трансформації (конкретизація значення слова; генералізація значення слова).
22. Способи перекладу лексичних одиниць.
23. Поняття перекладацької еквівалентності
24. Еквівалентність оригінала і переклада на рівні мовних знаків.

25. Еквівалентність оригінала і переклада на рівні висловлювання.
26. Еквівалентність оригінала і переклада на рівні повідомлення.
27. Еквівалентність оригінала і переклада на рівні опису ситуації.
28. Еквівалентність мети комунікації.
29. Адекватність та еквівалентність перекладу.
30. Граматичні трансформації і переклад синтаксичних конструкцій.
31. Експресивно-стилістична основа перекладу.
32. Перекладознавча теорія закономірних відповідностей.
33. Лексикографічні проблеми перекладу.
34. Основні риси перекладу в епоху античності та середньовіччя.
35. Розвиток перекладу в епоху Відродження.
36. Розвиток перекладацької науки в період XVIII- поч. XIX ст.
37. Характерні риси перекладацької думки в Росії.
38. Розвиток перекладознавства в Україні.
39. Основні риси перекладацької думки XX ст.
40. Проблеми сучасного перекладу.

Методичне пояснення

Наукова робота студентів із “Вступу до перекладознавства” ведеться студентами під керівництвом викладача по таких розділах: “Переклад як особливий вид комунікації. Його сутність та види”; “Мовне значення та переклад”; “Прагматика перекладу”; “Еквівалентність перекладу”; “Лексикографічні проблеми перекладу”; “Становлення перекладацької науки”.

Контроль за ходом роботи, а також методична і методологічна консультації здійснюється викладачем-керівником наукової роботи відповідно до затвердженого кафедрою графіку консультацій.

Студент зобов’язаний звітуватися перед викладачем про хід наукового дослідження з періодичністю, встановленою науковим керівником.

Результат наукового дослідження повідомляється студентом у вигляді доповіді на студентській підсумковій науково-практичній конференції, що відбувається наприкінці навчального року.

Оцінювання рівня та якості виконання наукового дослідження здійснюється комісією у складі трьох викладачів після обов'язкового публічного захисту студентом курсової роботи під час залікової сесії.

IV.3. Тематика контрольних робіт

1. Сутність та види перекладу.
2. Місце теорії перекладу серед інших дисциплін.
3. Переклад як особливий вид комунікації.
4. Загальна теорія перекладу.
5. Семантична теорія перекладу.
6. Перекладацька теорія рівнів еквівалентності.
7. Переклад як результат і процес.
8. Фактори, що впливають на процес перекладу.
9. Проблема одиниці перекладу.
10. Проблема оцінки перекладу.
11. Перекладознавче зіставлення мов.
12. Мовне значення і переклад.
13. Семантичні відповідності при перекладі.
14. Передача прагматичних значень при перекладі.
15. Прагматичний аспект перекладу.
16. Передача внутрілінгвістичних значень при перекладі.
17. Способи передачі безеквівалентної лексики.
18. Передача граматичного значення при перекладі.
19. Перекладацькі трансформації (заміна форми слова; заміна частин мови; заміна членів речення; синтаксичні заміни в складному реченні; лексичні заміни; антонімічний переклад; компенсація).

- 20.Перекладацькі трансформації (додавання слова; вилучення слова; перестановка слова).
- 21.Перекладацькі лексичні трансформації (конкретизація значення слова; генералізація значення слова).
- 22.Способи перекладу лексичних одиниць.
- 23.Поняття перекладацької еквівалентності
- 24.Еквівалентність оригінала і переклада на рівні мовних знаків.
- 25.Еквівалентність оригінала і переклада на рівні висловлювання.
- 26.Еквівалентність оригінала і переклада на рівні повідомлення.
- 27.Еквівалентність оригінала і переклада на рівні опису ситуації.
- 28.Еквівалентність мети комунікації.
- 29.Адекватність та еквівалентність перекладу.
- 30.Граматичні трансформації і переклад. синтаксичних конструкцій.
- 31.Експресивно-стилістична основа перекладу.
- 32.Перекладознавча теорія закономірних відповідностей.
- 33.Лексикографічні проблеми перекладу.
- 34.Основні риси перекладу в епоху античності та середньовіччя.
- 35.Розвиток перекладу в епоху Відродження.
- 36.Розвиток перекладацької науки в період XVIII- поч.XIX ст.
- 37.Характерні риси перекладацької думки в Росії.
- 38.Розвиток перекладознавства в Україні.
- 39.Основні риси перекладацької думки ХХ ст.
- 40.Проблеми сучасного перекладу.

IV.4. Вимоги до виконання контрольної роботи

1. Зміст і порядок виконання

1.1. Контрольна робота виконується в міжсесійний період відповідно до завдання.

2. Оформлення контрольних робіт

2.1. Контрольна робота подається у вигляді надрукованих на принтері листів формату А4 із титульним листом

2.2. На титульному листі вказуються такі реквізити студента:

2.2.1. Назва ВНЗ

2.2.2. Назва дисципліни

2.2.3. Курс, група

2.2.4. Прізвище, ім'я, по-батькові.

3. Порядок звітування

3.1. Правильно оформлена контрольна робота здається в навчальний відділ заочного відділення у встановлений термін для наступної передачі викладачеві для перевірки під час заліково-екзаменаційної сесії.

3.2. Студент вважається недопущеним до складання іспиту у разі незадовільної оцінки за контрольну роботу.

3.3. Після закінчення екзаменаційної сесії контрольна робота здається викладачем в навчальний відділ.

3.4. Навчальним відділом складається акт знищення контрольних робіт.

Зразок титульної сторінки контрольної роботи

**Хустська філія
ВНЗ
“Відкритий міжнародний університет
розвитку людини “Україна”**

шифр: _____

спеціальність: 6.030500

**КОНТРОЛЬНА РОБОТА
З КУРСУ
“ВСТУП ДО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА”**

**Виконав(ла):
студент(ка) __ курсу
групи _____ (з)**

**(П.І.П.)
Домашня адреса:**

Викладач:

Хуст-2004

V. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аристов Н.Б. Основы перевода. М.: Изд-во литературы на иностранных языках, 1959.
2. Бархударов Л.С. Язык и перевод. М.: Международные отношения, 1975.
3. Влахов С., Флорин С. Непереводимое в переводе. М., 1986.
4. Гак В.Г., Львин Ю.И. Курс перевода: Французский язык. Москва: Международные отношения, 1970.
5. Ганич Д.І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. К.: Вища школа, 1985.
6. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія. Львів: Вища школа, 1983.
7. Карпенко Ю.О. Вступ до мовознавства. К.-Одеса: Либідь, 1991.
8. Комиссаров В.Н. Слово о переводе. М.: Международные отношения, 1973.
9. Копанев П. Вопросы истории и теории перевода.- Минск, 1972.
10. Коптілов В.В. Першотвір і переклад. К.: Дніпро, 1972.
11. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. К.: Юніверса, 2002.
12. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу. К.: Вища школа, 1986.
13. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): Підручник. Вінниця: “Нова книга”, 2003.
14. Кундзіч О. Творчі проблеми перекладу. К.: Дніпро, 1973.
15. Латышев Л.К. Перевод: проблемы теории, практики и методики преподавания. М.: Просвещение, 1988.
16. Латышев Л.К. Технология перевода. М., 2001.
17. Левый И. Искусство перевода. М.: Наука, 1974.
18. Попович А. Проблемы художественного перевода. М.: ВШ, 1980.
19. Рецкер Я.И. Теория перевода и переводческая практика. М.: Международные отношения, 1974.
20. Рильський М.Т. Мистецтво перекладу. К.: Радянський письменник, 1986.

22. Федоров А.В. Искусство перевода и жизнь литературы. Л., 1983.
23. Федоров А.В. Основы общей теории перевода. М.: Высшая школа, 1983.
24. Чернов Г.В. Теория и практика синхронного перевода. М.:
25. Международные отношения, 1978.
26. Швейцер А.Д. Теория перевода: Статус, проблемы, аспекты. М.: Наука, 1988.
27. Юсупов Р.А. Введение в теорию и практику перевода: Учебное пособие. Казань, КГПИ, 1988.